

קול תודה

עלון התחזקות חודשי בענייני השבת וההודאה לכורא עולם

לראות את הטוב

שלט בכל הש"ס, למדן גדול לא היה, תמיד הוא נתן שיעורים רק בהלכה... וכך הוא המשיך לתאר את העיירה ואנשיה בעיני הביקורת השלילית שלו.

אמר להם החכם, מתברר ששניהם לא גדלו באותה העיירה כלל. האחד גדל בעיירה נפלאה מלאה אנשים טובים עם מידות טובות, דבר זה השפיע עליו להיות צדיק כמותם. לעומת זאת, השני, שלפי מבטו גדל בעיירה מלאה חסרונות ומידות

מעשה היה, בשני בחורים חברים וידידים מנוער. שניהם גדלו באותה עיירה ולמדו באותה ישיבה. אחד גדל להיות צדיק מפורסם, והשני, רשע ידוע לשמצה, רח"ל. הבריות תמהו, כיצד יתכן שאותו חינוך יניב פירות מנוגדים כל כך? הגיע אדם חכם ואמר להם: שאלו נא כל אחד מהם על העיירה שבה גדל, ותגלו את ההבדל.

ואכן שאלו את הצדיק: "כיצד נראתה העיירה שגדלת בה?". מיד אורו עיניו ופתח את פיו בשבח המקום: "איזו עיירה נפלאה חנן אותי הבורא לגדול בה. עיירה עם נוף מרהיב, שכל תושביה היו אנשי צורה. החזן היה אדם מורם מעם, שהתפלל תפלה כנה מעומק הלב. תמיד כאשר הגיע לתפילת 'מודים', היה קשה לו להמשיך מרוב שזלגו עיניו דמעות של התרגשות. גם החנווני של העיירה, אף שהיה יהודי פשוט, היה מיחידי הסגולה של הדור בישרות משאו ומתנו. והרב של העיירה היה צדיק נשגב, תלמיד חכם משכמו ומעלה, ששלט בש"ס ובפוסקים באופן המעורר השתאות. כך המשיך הצדיק לתאר את אנשי העיירה, כולם אנשים מיוחדים בטיבם, בעלי מדות מרוממות, יראי שמים באופן מופלא".

לאחר מכן שאלו את הרשע: "כיצד נראתה העיירה שגדלת בה?". מיד הניף בידו בתנועת ביטול. "החזן של העיירה, אף שהיה לו קול יפה, תמיד מנגינתו לא היו מתאימות, במקום שהיה צריך לשיר היה בוכה - פשוט ונהפוך הוא. גם החנווני היה טיפוס מרובע ביותר, מדקדק ומקפיד על כל דבר קטן. וכן הרב, אף שהוא

לקויות, השפיע עליו המקום לגדול בצורה הפוכה, רח"ל.

מסיפור זה למדנו יסוד גדול:

כאשר רואים את הטוב שיש בבריאה ומודים עליו, הראשון שזה ישפיע עליו הוא האדם בעצמו. הוא נהיה טוב ומשובח יותר. כך אומרים בשם הרה"ק האמרי אמת' זי"ע בביאור הפסוק (תהלים ק"ו מ"ז) "להשתבח בתהלתך" לא כתוב "לשבח תהלתך", אלא "להשתבח", **מי שמשבח את השי"ת הרי הוא בעצמו משתבח - נהיה משובח יותר.** מעין זה גם בפסוק (תהלים ק"ה): "התהללו בשם קדשו", לכאורה היה צריך להיות כתוב "הללו שם קדשו", שהרי אנחנו מהללים את שמו של השי"ת ולא מתהללים? אלא גם כאן, הפסוק

מציין, שמי שמהלל הוא בעצמו נעשה מהולל (ראה בספר "ימלא פי תהלתך").

וכן בכיוון ההפוך: אסתר המלכה מתארת את המן הרשע בתור "איש צר ואויב המן הרע הזה" (אסתר ז', ו'). לכאורה, אסתר היתה צריכה לומר "איש רע צר ואויב, המן הזה", מדוע מתוך כל התארים שאמרה על המן חיברה דווקא את התואר "הרע" לשמו?

מבאר המהר"ל: הגמרא (מגילה י"ג, ב') אומרת, שלא היה אדם שידע לדבר לשון הרע כמו המן הרשע. המן הרשע תמיד ראה את הדברים הרעים שיש באנשים אחרים וכן בבריאה ובחלקו בחיים, כפי שרואים ממה שאמר "וכל זה איננו שווה לי". אדם הרואה תמיד את הרע, נעשה רע בעצם, לכן קראו לו בשמו 'המן הרע הזה', כי השם מורה על עצמותו של האדם.

כיוצא בזה היה אומר ר' הלל זקס זצ"ל: מדוע במשנה ובגמרא כתוב תמיד "לשון הרע" ולא "לשון רעה", כסגנון הביטוי "לשון נקיה"? אלא נראה שהמילה "הרע" אינה מוסבת על הדיבורים אלא על האדם המדבר. אדם המדבר לשון הרע נקרא רע מחמת מידותיו המקולקלות שהניעו את דיבוריו. דיבוריו הם דיבורים של אדם רע, כמו שראינו אצל המן - "המן הרע". ברם, בוודאי מידה טובה מרובה. ככל שנרבה לראות את הטוב שנתן לנו הקב"ה, במשפחתנו ובבריאה הנפלאה שברא למעננו, ונודה ונשבח לו על כך, נהפך להיות אנשים טובים יותר. ועוד נזכה השנה לתשע"ט - תהיה שנת עין טובה, ושנת גאולה.

צדיקים מודים לה'

מסופר על הרה"ק בעל 'אוהב ישראל' מאפטא זי"ע, שבא לפניו אדם שעמד להשיא את בתו, ולרש אין כל. הוזיל ה'אוהב ישראל' מכספו ונתן לו בשפע והשתתף בשמחתו. שאלוהו מקורביו מה ראה על כך, לפזר מהונו למטרה זו יותר משאר ענייני צדקה, והשיב בלשונו הק': כידוע, ה' ברא את העולם כדי להיטיב לברואיו; כדי שיהיה יהודי שמח ומרוצה מהנהגת הבורא עמו - והרי אין מי שמסוגל להיות מרוצה ושמח בהנהגת הבורא, יותר מיהודי בשעה שמושיא את בתו. לכן ראוי לסייע לו בכך, וכל הון שבעולם כדאי להוציא על כך, שכן בזה מתקיימת תכלית הבריהא.

פעם אחת נכנס להרה"ק רבי אהרון מבעלזא זי"ע אדם חשוב, שסבל צרות רבות בשואת אירופה ואיבד את יקיריו, אשתו בניו ובנותיו, בניא ההריגה, כשהוא עצמו נרדף וגאלץ לנוס על נפשו ממדינה למדינה. כשבא דואב ומר נפש, כאוב ורוצץ על כל התלאות והזוועות אשר מצאוהו שם, שפך את דאבון לבו בפני מרן זצ"ל, ותוך כדי הדברים האלה אמר לו: "ומי הוא זה אשר יבין ללבי הפצוע כמו הרבי, ששתה אף הוא את כוס התרעלה ואיבד את משפחתו במלחמה..."

תכף בשמועו זאת ניתר הרבי ממקומו בסערת רגשות עזה, והכריז מנהמת לבו:

"חס ושלום! עמי לא פעל ה' רעה אף פעם, ואך טוב עשה עמי הרבש"עו". וחזר שוב: "חס ושלום! עמי לא פעל ה' רעה אף פעם, ואך טוב עשה עמי הרבש"עו!" וציווה מרן זצ"ל על אותו אדם ליטול את ידיו ולחזור בו מדבריו... וחלף זמן מה עד ששבה אליו רוחו ושככה סערת נפשו.

(רשומים בשמך - שיחות הגרי"ש אונגר זצ"ל)

מסופר על האדר"ת, כי ביום שישי היה מהדר לא לאכול לחם כבר מהבוקר, כדי שיכנס לשבת קודש בעודו רעב. לאחר תקופה קצרה ביטל הידור זה, והתחיל לאכול לחם בארוחת בוקר. כששאלו אותו לפשר הדבר, הסביר כך: "כל בוקר, אני זוכה לקיים מצוות עשה דאורייתא של ברכת המזון בה אני נפגש עם הקב"ה, מודה לו על הברית, על התורה, על ירושלים. לא חבל להפסיד מצוה זו?" (חובת האדם בעולמו י"א).

ווארט של הודיה

כתב ה"דברי ישראל" ממודז'יץ (פר' וישלח): "ידוע מאמרם ז"ל (ברכות ס ב) 'לעולם יהא אדם רגיל לומר, כל דעביד רחמנא לטב עביד'. וידוע מהספרים הקדושים, **שכשאדם מאמין באמת, ואומר 'כל דעביד רחמנא לטב' - אזי 'עביד' - נעשה באמת הכל טוב.**"

רגליים במתנה

סיפור אמיתי

היתה זו שעת צהריים בהירה, בעיצומו של יום שגרתי.

מוישי חזר מהתלמוד תורה כמדי יום, וירד לחצר הבניין לשחק. ואז, כשהוא בעיצומו של רצפת משחק מהנה, רגלו נתקעה במשהו, הוא מעד ונפל ארצה, גונח מכאבים.

תוך שניות אחדות התברר, כי לא מדובר במכה ישבה בלבד. הילד צעק וצרח, רגלו התעקמה והכחילה, שלא נדע. אמבולנס הוזעק, הוא הובהל לחדר מיון, וכבר באותו לילה אושפז במחלקה האורתופדית, כשרופאים מודאגים מאוד ממצב הרגל.

"הצעם התרסקה לחלוטין" בישר הרופא להוריו בבוקרו של יום המחר.

"למעשה אנחנו מאוד מודאגים ושוקלים את צעדינו בכובד ראש. נערוך התייעצות מיוחדת עם בכירי הפרופסורים, ונקבל החלטה מה כדאי לעשות". הטיל הרופא סלע על ליבם של ההורים החרדים לגורל בנם. מסתבר כי היתה זו נפילה נוראית, שהשלכותיה ארוכות טווח...

אחר הצהריים נערכה התייעצות מיוחדת, ואחר כך נקראו ההורים לחדר הרופאים.

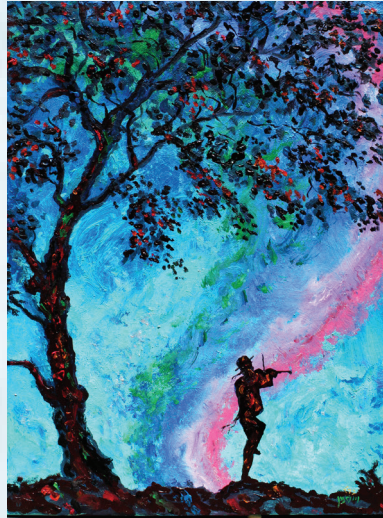
"אין לנו הרבה מה לעשות" - פכרו את ידיהם בייאוש, "אלא להמליץ על טיפולי פיזיותרפיה לתקופה ארוכה מאוד. כרגע, איננו רואים סיכוי לאחות את השברים ברגל. המצב לא פשוט... נראה שאין מנוס מלקבוע כי שלוש שנים לא יוכל הילד להלך ברגליו, ולכל אורך התקופה יעבור טיפולי פיזיותרפיה קשים ומפרכים, ואולי, אולי, אולי, - בעוד שלוש שנים הוא יוכל ללכת קמעא..."

הבשורה הקשה הייתה את ההורים בהלם. עד אתמול היה ילד בריא ומאושר, משתובב ומסתובב. והנה, ברגע אחד הגיע למצב ששלוש שנים לא יוכל ללכת, ויאלץ לעבור טיפולים קשים ומייסרים... ומי יודע אם אחריהם בכלל יוכל להתחיל ללכת...

ואז, כששבו ההורים הביתה הם החליטו לפעול בכיוון

אחר מהצפוי. הם כינסו את הילדים לסלון, ושוחחו עמם עד כמה גדול הנס הטבעי וה'פשוט' שבהליכה על שתי רגליים בריאות, ועד כמה ראוי להתבונן גם

הבשורה הקשה הייתה את ההורים בהלם. עד אתמול היה ילד בריא ומאושר, משתובב ומסתובב. והנה, ברגע אחד הגיע למצב שאולי לא יוכל אי-פעם ללכת...

ביתר הניסים הטבעיים שמתרחשים מדי יום, להפנות אליהם תשומת לב ולהודות עליהם.

"לפיקך" בישר האב לילדיו, "מהיום נתחיל לראות את הניסים שה' עושה לנו, ונגיד לו תודה. הנה, אני כותב את הפתק הראשון - חסד שזכיתי בו היום, וכל אחד מכם יכול גם הוא לכתוב ולהודות..."

מאותו יום הפך בית המשפחה לבית של הודאה.

הילדים חפשו לראות את הטוב, למצוא רעיון מקורי על מה להודות היום. בכל יום ויום הם מלאו פתקים. טובות גדולות וטובות קטנות, חסדים וניסים מכל הסוגים.

ובכל יום ויום הקדישו בני המשפחה זמן להודות. ליטול את צרור הפתקים, להביט בהם כמה שניות, ולהודות לה' על כל פרט ופרט מהם.

זה לא הצריך הרבה זמן, רק הרבה לב, מחשבה, התרגשות, ושירת הודאה שגואה מעומק הלב, מפי הגדולים והקטנים גם יחד, כל יום ויום.

בניתיים, הילד בעל הרגל השבורה שב הביתה. הוא החל טיפולי פיזיותרפיה, וכבר מתחילה נראה היה כי הוא מתקדם בקצב מהיר מהצפוי. בני המשפחה הוסיפו להודות גם על זה, גם על הרגליים הבריאות, גם על השבורות, גם על הפיזיותרפיה, גם על הנפילה, גם על ההתקדמות המהירה - על הכל...

ובתוך פחות משנה התרחש הנס, הילד חזר לעצמו לחלוטין. התחיל להלך כאחד האדם. אין לו צורך בפיזיותרפיה, הוא לא זקוק לעזרה, בוודאי שלא לטיפולים מכל סוג. הוא פשוט הולך, הולך על שתי רגליו, הולך ומפזז בשירת הודאה, הולך ופיו ממלמל שבח ותודה...

סיפור זה, אותו שמענו מהמשפיע הגה"ח רבי אברהם מרדכי מלאך שליט"א, כפי ששמעו מאבי הילד, מלמד עד כמה גדול כוח ההודאה לחולל מהפכה של ממש.

הבה נראה לנגד עינינו את הילד המהלך על שתי רגליו נגד כל הסיכויים, כיצד ניצח את כל התחזיות. נראה כמה גדול כוחה של ההודאה לפתוח בשמיים פתח מיוחד של חסד ורחמים, ולהביא את הישועה במהירות מפתיעה.

"ועל הכל ה' אלוקינו אנחנו מודים לך...". גם כשהכל הולך "חלקי", וגם כשאנו חווים נפילות - תרתי משמע, איננו זקוקים לתזכורות על מה ועד כמה עלינו להודות, אנו יכולים להתבונן סביבנו ולראות בעינינו את טובות ה' וחסדיו אשר גמל עמנו. הבה נודה לו מכל הלב!

(לאור הנר, הרב לוינשטיין)

ציורים: יהושע וייסמן 054-8441131

קבלו על עצמך לפחות דקה אחת ביום של הודיה לה', מסר/י שם לישועה וקבלו/י שם אחר לתפילה. לגברים: 055.6708883 | לנשים: 077.3137119 שלוחה 1

העלון מוקדש לע"ג מטילדה תהילה בת אמילי ת.נ.צ.ב.ה. | לע"ג גוטה בת ברכה ושלמה בן יחזקאל ת.נ.צ.ב.ה. | לרפוא"ש לרן הנוול בן רחל

לתרומות ולהקדשות: 055.6789852 ניתן לתרום גם בקו הצדקה של "קהילות" (קוד 8856) | לקבלת העלון באנגלית: KolToda1@gmail.com

המתקנים שישמחו את משלוח המנות שלכם !!

"שערי אהבה" - הספר שפותח את הלב לאהבת ה' בשכל וברוש מתאים לפרוים, קבלת התורה - באהבה!

"טוב להודות" - מעלתו וסגולתו של "מזמור לתודה" עם ג' באורים נפלאים כולל "נשמת וברה"מ

מצעו! השלישי חינם! מא-טו' אדר ב' פרטים בעמדות

"חי בתודה" - ספרון נפלא של הרב לונסי שליט"א מאמרים וסיפורים על מעלת ההודיה לה'

"הכל לטובה" - שיר נפלא לכל המשפחה על הסיפור של ר' עקיבא ונחום איש גמזו

ניתן להשיג את המוצרים הנ"ל ועוד רבים נוספים בעמדות "לעולם אודך" ברחבי הארץ:

בני ברק רח' חנוניה 073.7240443 | רח' ר' קיקוב 052.7657961 | ויזניץ 052.7162299 | רמת גן רמת שלמה 052.7682817 | רמת גן 052.7156755 | רמת ד' 052.4160092 | בית ישראל 052.7158106 | הר-נוף 054.8461818 | בית גן 050.4187444 | נבעת שאור 052.7674231 | נוה יעקב 052-5389549 | בר ארן 02.5824598 | ק.קאמניק, בלו 053.3117168 | רמת ב' 052.7626133 | פנים תארים 052.7626133 | נבעת ב' אוהב ישראל 052.7148656 | צפת 04.6445568 | בית שמש 052.7122942 | רמת ב' 077.3311851 | רמת א' 077.3145954 | התקיה 052.7141306 | פסנת זאב 054.8434258 | בת נבעת א רח וזויל 052.7695623 | נבעת ב' יהודה הנשיא 052.7645939 | מועדוני עולות 052.7645939 | ברנרדל 053.113783 | נבעת ג' 052.7122366 | קרית ספר 08.9741033 | נאות הפסנה 053.127139 | גרין פארק 050.4181808 | אשדוד אזור ג' 050.4166933 | אזור ו רח בעל הנס החרדית 053.3190245 | מלג' ר' מיחר 052.7173260 | יהודה הנשיא 052.7659325 | נתיבות 050.4128900 | חובות 08.8640260 | חובות 08.8640260 | רחוב ג' 052.7669125 | רחוב ח' 052.7143324 | תפוז 054.8416922 | תפוז 08.9987099 | תפוז 054.8423620 | עבר 050.4117088 | במינאל 054.8531274 | בינאל 052.7697329 | לכוניות גדולות ו/או למשלוחים לאיזורים אחרים: 055.6785647 | לכוניות גדולות בני ברק: 054.8486376

ארגון "לעולם אודך" KT6171190@gmail.com 055.6789852 (16:00 עד 20:30) | טלמטר מידע ותא-קולי: לגברים: 077.2519672 | לנשים: 077.3137119